

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Budapest
Pf. 773.
1535

Ügyszám: IV/2867-1/2015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2867-1/2015
Érkezett:	2015 NOV 10.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kapcsolóiroda:	↓

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a fenti
ügyszámon folyamatban lévő ügyben a [REDACTED]
már korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva,
hivatkozással Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr 2015. szeptember 28. napján kelt
levelére - megszabott határidőn belül - az alábbi

indítvány-kiegészítést

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§-a
alapján benyújtott alkotmányjogi panaszom kapcsán a Főtitkár Úr levele megállapítja;

*"Beadványában nagyobb részt az ügy előzményeit ismertette, ugyanakkor nem fejtette
ki kellően, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben sértik ügyfeleinek az
Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogait."*

Alkotmányjogi panaszomban az alábbi kifejezett kérelmet terjesztettem elő;

*"Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria
Pfv.IV.20.085/2015/7. számon meghozott ítélete (és a felülvizsgálati eljárásban a
Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.618/2014/4. számú hatályában fenntartott ítélete)
Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény VI.
cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését."*

Panaszomban tehát két Alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkoztam, ezen okból
jelen indítvány-kiegészítem során is ezen logika mentém adom elő további
indokolását annak, hogy a támadott bírói döntések miért sértik a panaszosok
hivatkozott jogait.

I. Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés - jóhírnév védelméhez való jog sérelme

Mint ahogyan azt a panaszomban előadtam, a Blikk című napilapban, és a Blikk online felületén több, a panaszosokkal foglalkozó cikk jelent meg 2013. december 18. napja és 23. napja között, amelyek címe;

- "Magánmentővel furikázik az alapítvány elnöke";

██████████ *Nem emlékszem, mennyiért vettem a házam";*

- "Várakozni tilos, kivéve ██████████

- "Amerikai alapítványt is vezet ██████████

A cikkekben többek között az alábbi tényállítások szerepeltek;

██████████ *magáncélra használta a betegszállító kocsijukat*" (2013. december 20. napján megjelent cikk);

██████████ *a gyermekmentővel furikázott magáncéllal*" (2013. december 21. napján megjelent cikk);

- "az elnök sorozatosan használta magáncélra a ██████████ *mentőit*" (2013. december 22. napján megjelent cikk).

A jóhírnévhez való jog embert, és jogi személyiséget egyaránt megillető Alaptörvényben biztosított jog, amely a jogalanyról a társadalomban kialakult képet jelenti. A jóhírnév sérelmét meg lehet valósítani valótlan tényállítás közzétételével, híreszteléssel, továbbá valós tények hamis színben való feltüntetésével.

A panaszomban tételesen feltüntettem, hogy a panaszosok mely print-, és internetes cikkekben megjelent közléseket sérelmezték.

A panaszosok azért sérelmezték számos, a cikkekbe foglalt közlést, mert azok sértették a jóhírnevüket.

Ezen okból a panaszosok a sajtó-helyreigazítási eljárás eszközét kívánták igénybe venni, mint a személyiségvédelem speciális eszközét, az elégtétel sajátos formáját. Ezen eljárás fejeződött be jogerősen a panaszomban támadott bírói ítéletekkel.

A bírói ítéletekkel a bíróságok a panaszosok sajtó-helyreigazításra vonatkozó kérelmének csak részben adtak helyt, mivel számos közlést vagy a véleménynyilvánítás körébe utaltak, vagy lényegtelen pontatlanságként határoztak meg, illetve úgy ítélték meg a sérelmes állítások valóságát, ezen felsorolt esetekben pedig sajtó-helyreigazításnak nincsen helye. Az alkotmányjogi panasz tekintetében releváns bírósági megállapítások szerint a gépjármű magáncélra való használatának közzététele nem valótlan tartalmú (Fővárosi Ítéltábla ítélete), továbbá nem minősül minden alap nélküli állításnak, hogy magáncélra használták a gépjárművet (Kúria ítélete).

A bírói ítéletek azért sértik a panaszosok Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján oltalmazott jóhírnévhez való jogát, mert;

=> róluk a hivatkozott cikkekben számos valótlan tényállítás, híresztelés szerepelt;

=> ezen közlések a róluk társadalomban kialakult képet hátrányosan

- befolyásolták;
- => a panaszosok a személyiségvédelem speciális eszközével, a sajtó-helyreigazítási eljárással élve kívánták jóhírnevüket sértő tényállítások korrekcióját kikényszeríteni;
 - => a támadott bírósági ítéletek alapján azonban a Blikk szerkesztősége számos jóhírnév sértő közlés tekintetében nem köteles sajtó-helyreigazításra, mert azokat a Fővárosi Ítéltábla, és a Kúria nem valótlan tartalmú, és nem minden alap nélküli állításnak tekintette, holott az állítások valótlanok!

Összefoglalva; az eljárt bíróságok a támadott ítéletek meghozatala során a véleménynyilvánítás szabadságát oly módon **kiterjesztően** értelmezték, és e mellett **önkéntesen** értelmezték a közfelfogást, hogy **a panaszosokat elzárták a jóhírnevüket sértő tényállítások korrekciójától**, ezzel pedig az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sértve a panaszosok vonatkozásában nem biztosították azon jogot, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Ezen rövid összegzés után a jóhírnév sérelme kapcsán még elő kívánom adni az alábbiakat a magáncélra való használat, és az ehhez hasonló közlések vonatkozásában.

A jóhírnév megsértése emberek esetében mind az adott személy önértékelését, mind a társadalomban róla kialakult képet rombolja, míg jogi személyek esetében ezen jogsértés kihat a jogalany működési területén betöltött szerepére, közvetlenül, vagy közvetett módon komoly vagyoni hátrányokat okoz. A nonprofit szervezetek esetében, mint amilyen a [REDACTED] Alapítvány panaszos is, pedig a rossz hírnév nyilvánvalóan **negatívan befolyásolja az adománygyűjtési tevékenységet, megingatja a szervezetbe vetett bizalmat** minden fennálló és jövőbeni együttműködőjük, támogatójuk vonatkozásában.

A panaszomban a szóban forgó gépjármű magáncélra való használata, az azzal való furikázás kapcsán kifejtettem, hogy miben nyilvánul meg a jogsértés, amelynek magja, hogy a köznapi értelemben a magáncélú használat a szervezet céljától eltérő, kizárólag a saját személyes érdekek érvényesítése céljából való felhasználást jelenti. A hivatkozott cikkekben foglalt állításokkal a szerkesztőség ezt állította a panaszosok vonatkozásában, holott amit bizonyított az eljárás során az a következő;

[REDACTED] a gyermekszállító **garázsírozási** helyén beszáll az autóba;
[REDACTED] a gyermekszállító **állomásozási** helyén kiszáll az autóból;
[REDACTED] a teve utcai rendőrpalotánál az **alapítványi ügyintézés** előtt kiszáll a gyermekszállítóból.

Míg a magáncélra való használat mind [REDACTED] panaszos, mind a [REDACTED] Alapítvány panaszos kapcsán jóhírnév sértő állítás, addig ez a három - videofelvétellel - bizonyított tény a valóság, és a magáncélra való használatnak titulálás nélkül nem sérti, nem sértette volna a panaszosokról kialakult közfelfogást. A panaszosok pedig a sajtó-helyreigazítási eljárás során a valóság közzétételét, a jóhírnév sértő közlés korrekcióját követelték.

Ebben a körben arra is utalni kívánok, hogy egy adott tényállítás akkor is valótlan,

amennyiben - egyébként valós tények - elferdítésével, teljesen helytelen értékítélet közlésével sérti a jogalany jóhírnevét. Az értékítélet - jelen esetben a magáncélnak való használat - ugyanis merőben alkalmas volt a panaszosokról kialakult közfelfogás rombolására, mivel **arra a téves következtetés levonására adott alapot, hogy a közhasznú szervezet nem fordítja arra az adományozók pénzét, amire hivatkozással azt elkéri tőlük.** Egy, az 1%-os felajánlásokból gazdálkodó szervezet esetében pedig ezen állításnál nehéz kártékonyabbat találni. Ily módon pedig ezen a ponton az újság szerkesztőségét természetesen megillető véleménynyilvánítás szabadsága korlátba ütközik, mivel ezen Alaptörvényben biztosított jog nem járhat azzal, hogy mások személyiségi jogainak védelme kiüresedjen, csupán formálissá váljon.

II. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés - tisztességes eljárásról való jog sérelme

Alkotmányjogi panaszomban a tisztességes eljárásról való Alaptörvényben biztosított jogok sérelméről adtam elő, hogy a támadott bírói ítéletek meghozatala során az eljáró bíróságok annak ellenére nem adtak helyt a panaszosok helyreigazítás iránti kérelmének számos közlés vonatkozásában, hogy a panaszosok az eljárás során bebizonyították azok valótlanosságát, illetve a szerkesztőség nem bizonyította állításainak valóságát. Az eljáró bíróságok ugyanis rendre a PK 12. sz. állásfoglalásra hivatkozással a közfelfogás hívták fel érveként, amikor az elsőfokú ítélettel szemben lényegében valóságnak tekintették a magáncélú használatot (bár ezt ilyen konkrétan nem rögzítették, csupán oly módon, hogy a tényállítás nem valótlan tartalmú, illetve nem minden alap nélküli, pedig egy tényállítás vagy valós, vagy valótlan lehet).

A Főtitkár Úr fentebb is hivatkozott levelében panaszom ezen részével összefüggésben megjegyzi;

"Tájékoztatom egyúttal, hogy az Alaptörvénynek az indítványban hivatkozott 28. cikke nem tekinthető az Alaptörvényben biztosított jogok, mivel az a bíróságok számára előírt értelmezési szabályt tartalmaz."

Előadom, hogy én az alkotmányjogi panaszomban nem közvetlenül az Alaptörvény 28. cikkének-, hanem mint ahogyan jelen beadványomban is behivatkoztam, kifejezett kérelmemben is megjelöltem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkoztam. Mindazonáltal azt is előadtam, hogy **ezen két alaptörvényi rendelkezés álláspontom szerint összefügg, vagyis azok összekapcsolandóak.**

A bírói ítéletek azért sértik tehát a panaszosok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljárásról való jogát, mert;

- => a tisztességes eljárás csak akkor valósul meg, ha a bíróság az eljárására vonatkozó törvényeknek megfelelően jár el;
- => a törvényeket pedig az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságoknak oly módon kell értelmezniük, hogy az megfeleljen a józan észnek;
- => a sajtó-helyreigazítás jogalapjául szolgáló törvény kimondja; ha valakiről valótlan tény állítanak, híresztelnek, követelheti a korrekciót;
- => a panaszosokról a közfelfogást tekintve nyilvánvalóan valótlan tényeket közöltek,

vagyis joguk van a sajtó-helyreigazításra;

=> a sajtó-helyreigazításra való jog ellenére azonban az eljáró bíróságok - PK állásfoglalásokra hivatkozva - a közfelfogásra hivatkozással valónak ítélték a valótlan tényközléseket;

=> bírói jogalkotást valósítottak meg azzal, hogy azon objektív tény, hogy egy közlés valós-e, avagy sem, figyelmen kívül hagyva a helyreigazításhoz való jogosultságot mérlegelés tárgyává tették, de anélkül, hogy megjelölték volna, melyik a szerkesztőség által bizonyított ténynél billent át a panaszosok által tett cselekmény az alapítványi cél oldaláról a magáncélra;

=> ezen értelmezés eredményeként pedig ténybélileg valótlan médiatartalom tekintetében az eljáró bíróságok - számos közlés tekintetében - nem rendeltek el helyreigazítást.

Mindezekben túlmenően is előadom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme és az eljáró bíróságok közfelfogásra való hivatkozása kapcsán az alábbiakat.

Álláspontom szerint annak eldöntésekor, hogy egy jogalany vonatkozásában tett adott kijelentés jóhírnév sértő-e, **perdőntő jelentősége van, hogy a téves információ mennyire alkalmas a közvélemény befolyásolására**, az érintett jogalanyal kapcsolatban a társadalom értékítéletének kedvezőtlen megváltoztatására.

A támadott ítéletek alapjául szolgáló peres eljárásban pedig többször, hangsúlyosan hivatkozásra került azon, egyébként álláspontom szerint - a ráháruló kiemelkedő médiafigyelem okán - köztudomású tény, hogy a **panaszosokról lényegében lejárato kampány zajlott a médiában**. Ebben a kampányban attól kezdve, hogy [REDACTED] panaszos a [REDACTED] Alapítvány panaszos vagyonából vett magának Floridában villát egészen odáig, hogy [REDACTED] panaszos azért jelent meg a ferihegyi repülőtéren, mert menekül az országból számtalan - azóta többségében helyreigazított - közlés látott napvilágot. **Ez pedig azért bír üggydőntő jelentőséggel mert a legtüzetesebben kellett volna vizsgálni a sérelmezett tényállításokat az eljáró bíróságoknak, amikor az elsőfokú bíróság álláspontjával szembe helyezkedve elfogadták a magáncélra való használat bizonyítottságát, mivel a hosszú hónapokig tartó médiakampány okán a panaszosokkal kapcsolatban kialakult különösen szenzitív közfelfogás további hátrányos befolyásolására a legkisebb tévedés is alkalmassá vált.** Ily módon pedig nem lehetett volna általánosságban hivatkozni arra, hogy ami nem gyermekszállítás, az már magáncél a gépjármű tekintetében, hanem fordítva; azt kellett volna megjelölni, hogy mely a valóságban megtörtént, és a szerkesztőség által bizonyított konkrét tény az, ami magáncélú használatot jelent, **mert az összeegyeztetetlen az alapítványi célokkal**. Ezt sem a Fővárosi Ítéletábla, sem a Kúria nem tette meg, álláspontom szerint azért, mert ezen bíróságok érvelését elfogadva az is magáncélú használat lett volna, ha a gépjármű téli kerekeinek lecserélését végzi az alapítványi elnök, hiszen az nem gyermekszállítás, ez az értelmezés pedig kirívóan szembe megy az általános jogérzékkel, avagy közfelfogással.

A jogot mindig az adott esetre, az adott körülményekre, jogalanyokra kell alkalmazni, ily módon amennyiben egy téves tényállítás, **híresztelés az adott jogalanyról kialakult közfelfogás (tovább)rombolására alkalmas, akkor az már nem lehet lényegtelen, nem lehet lényegtelenül pontatlan**.

Végezetül egy, az index.hu internetes újság által közzétett cikke kívánok hivatkozni (beadványomhoz csatolom is). A cikk 2015. szeptember 16. napján jelent meg "Kiábrándultak [REDACTED] Alapítványból" címmel, és számszerűleg helyesen tartalmazza, hogy míg 2013. az un. egyszázalékos felajánlásokból a legnagyobb összeget kapó közhasznú szervezetek listáját a [REDACTED] Alapítvány panaszos magasan vezette 219,43 millió forinttal, addig a legutóbbi 2014. évben az ugyanezen forrásból befolyó összeg 78,98 millió forintra csökkent, azaz nagyjából egyharmadára egyetlen év leforgása alatt.

Álláspontom szerint ez a visszaesés magáért beszél abban a körben, hogy amíg az eljáró bíróságok tömegesen lényegtelen pontatlanságnak tituláltak egyes állításokat, addig ezen valótlán tények közzététele (és végső soron azok helyreigazítás, vagyis korrekció nélkül hagyása) odáig vezetett, hogy a panaszosokról a társadalomban kialakult igen kedvező képet, jóhírnevet alapjaiban sikerült megrengetni. Az pedig, hogy az eljáró bíróságok a valótlán tényközlések korrekció nélkül való hagyásával nem számoltak ezen lehetséges következménnyel, lényegében a társadalom működési mechanizmusával, álláspontom szerint már magában az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét, és ezen keresztül a panaszosok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján biztosított jogát sértette.

Az előadottak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a megszabott határidőn belül benyújtott indítvány-kiegészítésemet elfogadni, egyben alkotmányjogi panaszomat befogadni szíveskedjék.

Budapest, 2015. november hó 5. napja

Tisztelettel,

